

SVERIGES RUNINSKRIFTER

UTGIVNA AV

KUNGL. VITTERHETS HISTORIE OCH ANTIKVITETS AKADEMIEN

ANDRA BANDET

ÖSTERGÖTLANDS RUNINSKRIFTER

GRANSKADE OCH TOLKADE

AV

ERIK BRATE

STOCKHOLM

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

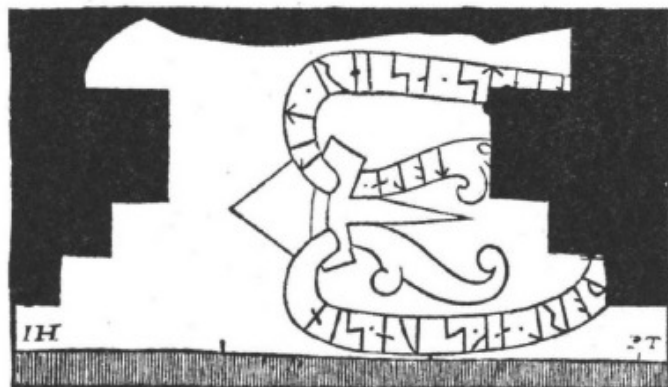
1911
[111410]

156. Tingstad, kyrkan, Lösings hd.

Pl. LII. Fig. 1.

Litteratur: B. 861; L. 1099; W. 19; Peringskiöld, *Mon.* VII; Broocman, *Beskr. öfver Östergötland*, s. 539; P. A. Säve, *ATS.* 2, s. 94; *Reseber.* 1862, s. 32; C. F. Nordenskiöld, *Reseber.* 1871, s. 171, teckn.; E. Ihrfors, *Ostrogothia sacra*, s. 36, teckn.

Peringskiöld angiver »Tingsta södre kyrkedörr» vara runstenens plats, så ock Broocman; P. A. Säve säger den ligga »i chordörrtröskeln, öfvertäckt af sidostenarne och nedtjärad»,

B. 861.

vilket läge ock framgår av teckningen i B. 861. Vid kyrkans reparation 1862 blev den uttagen och rest mot en bergvägg i östra ändan av kyrkogården.

Ämnet är grå gnejs. Höjden är 1,88 m, bredden vid vinkelns spets nederst på stenen 86 cm, vid toppen 93 cm. Slingans bredd 8—14 cm. Ristningen är tydlig.

Punkten i början av inskriften är säker. I **reisa** har **e** tydlig prick, av **i** är nedre delen utplånad. I **sun** är övre

staven av **s** förlängd till nedre linien och staven och vänstra bistaven av **n** nästan försvunna.

* Alla inskriftens skiljetecken äro punkter; den punkt saknas, som B. 861 har efter **l** i **þorlak**, vars **o** liksom det i **tola** har formen **þ**.

Inskriften är följande:

· tola · lit · reisa · stein · eftir · þorlak · sun · sin ·

Kvinnonamnet **tola** ristats annars **tula**, t. ex. Ög. 212 Ålbäcken; Lundgren, *Personnamn*, anför det blott från ortnamnet *Tolothorpe* Vg.? S. D. III, 34 (1311). Det motsvarande mansnamnet ristats i runor **tulir** B. 991, L. 1362, T. 24 Leckö, Vg., och L. 1400, T. 108 Hökerum, Vg., **tuli** L. 600, Elltomta, Grödinge sn, Sdml., **tolir** B. 277, L. 333 Hovgården, Adelsö, Uppl., undersökt av mig 1901, **toli** B. 537, L. 296 Hov, Rasbo sn och hd, Uppl. Lundgren, *Personnamn*, anför **Tole* blott från ortnamnen *Tolabro* Ög. SD ns II, 99 (1409), *Tolæfiærthing* Sk. SD. IV, 706 (1340) och *Tolathorp* Ög. SRP. 2304 (1387), däremot är biformen *Tule* rätt vanlig. En biform *Tolle* förekommer även. Denna växling mellan *o* och *u* tyder på att vokalen är kort. **þorlak** motsvarar fsv. *Thorlach* Medp. SD ns II, 575 (1412).

Översättning: Tola lät resa stenen efter Torlak, sin son.

1. Ög. 156. Tingstad.